

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Črna vojska.

Postava od 6. junija 1886.

(Razložena po vprašanjih in odgovorih.)

1. Kaj je to, črna vojska?

Črna vojska*) je celoten del vojne (orožne) moči in vsled tega postavljena pod okrilje mejnarnodnega prava.

2. Kdaj se sme v službo sklicati črna vojska?

Črna vojska sme se v službo sklicati samo tedaj, kadar in dokler odkod vojna preti ali kadar je že vojna in dokler je.

3. Kdo je zavezan v črno vojsko in kako dolgo?

Vsi vojevitni državljani, kateri ne pripadajo ni c. kr. vojsstvu, vojnemu pomorstvu ali nadomestni rezervi, ni c. kr. deželni brambi, zavezani so v črno vojsko od začetka tistega leta, v katerem dopolnijo 19. leto svoje dobe, do konca onega leta, v katerem so dovršili 42. leto svoje dobe. Dolžnosti črne vojske po meri vojevitosti, in to do izpolnjenega 60. leta svoje dobe so podvržene vse osebe, predstavljene izmeje staleža oficirskega ali vojaških uradnikov v pokoj ali na razmerje zunaj službe pri vojsstvu (vojnem pomorstvu) ali deželni brambi, kadar jih ne uporabljajo v prej imenovanih delih orožne moči. Dolžnost črne vojske razteza se dalje — ne kratač prej v obče ustanovljenih osebnih dolžnostih — na vse družbe, kateri imevajo vojaški značaj, odnosno vojaška znamenja. Osebe žandarstva, finančne straže in državnih gozdov privzemati je — kolikor dopuščajo službeni oziri — v dolžnost črne vojske po meri, kakor je to po okolišnih vojne več ali manj potrebno. Glede onih, kateri so po §. 20 vojne postave dobrovoljno stopili v prezentno službo vojsstva, predno jim se je začela dolžnost črne vojske, razteza se dolžnost črne vojske, potem ko so izpolnili svojo zakonito dvanajstletno službeno dolžnost, še na deset neposrednje sledečih let.

4. Kdo osnava in imeva na razpregledu črnovojniške imenike?

*) To narodno besedo je za „landstrum“ vzelo uredništvo slovenskega državnega zakonika. Kaže torej sploh, držati se je.

Črnovojniške imenike, v katerih se osebe v črno vojsko zavezane popisujejo po letnih vrstah od najvišje nizdol, osnavajo in imevajo na razpregledu občinska županstva s pomočjo držiteljev knjig-matic.

5. Koga je moči službe v črni vojski odvezati?

Take v črno vojsko zavezane, kateri se neogibni potrebni, da oskrbujejo reči javne službe ali koristi, moči je službe v črni vojski odvezati.

6. Ali se v črno vojsko smejo vzprijeti tudi dobrovoljci?

Ako se kdo takšen, kateri ne stoji pod dolžnostjo službe v vojsstvu, deželni brambi ali črni vojski, dobrovoljno oglasi za službo v črni vojski ter je za njo, sme se vzprijeti v črno vojsko.

7. Kako se v črno vojsko zavezani razdeljujejo?

V črno vojsko zavezani razdeljujejo se na dva sklica (dve napovedi).

8. Kateri gredo v prvi sklic, kateri v drugi?

V prvi sklic gredo vsi po §. 1 v črno vojsko zavezani državljani, od začetka tistega leta, v katerem dopolnijo 19. leto svoje dobe, do konca onega leta, v katerem so dovršili 37. leto svoje dobe, s temi vred, ki so po §. 17 vojne postave časno oproščeni, ali kateri so v zmislu §-a 40 iste postave bili pred časom, in oni, kateri so po dovršeni službeni dolžnosti bili iz vojsstva (vojnega pomorstva, nadomestne rezerve) in deželne brambe odpušteni. Drugi sklic obseza istovrstne osebe od 1. dne januarja tistega leta, v katerem kdo 38. leto svoje dobe dopolni, do 31. dne decembra onega leta, v katerem je dovršil 42. leto svoje dobe, odnosno, dokler dolžnost črne vojske ni dovršena.

9. Na kakšno povelje se črna vojska sklicuje, uporablja in razpušča?

Sklicuje se črna vojska, po tem ko je bil ministrski svet doprašan, na cesarjevo povelje po ministerstvu za deželno bran, v tolikšnem obsegu, kakor je v boljo deželno brambo potreba. Uporablja se sklicana črna vojska, kakor kje potreba nanese, po vojaškem od cesarja postavljenem poveljniku v uredbi, kakor jo cesar določa. Razpuščenje črne vojske ukazuje cesar.

10. Katerim propisom podstojijo v službo poklicani črnovojniki?

V službo poklicane osebe črne vojske podstojijo od tistega dne, katerega so poklicane, do onega, katerega dobodo dopust, ali katerega se črna vojska razpusti, vojaškim kazenskim in strahovalnim propisom. Če kdo v črno vojsko zavezanih zadobi odpust, pretrgava se vojaško razmerje za dotični čas.

11. Po čem se spoznajo črnovojniki in oficirji njihovi v službi?

Črnovojniki in oficirji njihovi nosijo v službi vkupen, oddalječ spoznatel znak, oficirji in podoficirji vrhu tega vojaška častna in razlikovalna znamenja. Četam meščanskih stražnikov in strelcev, katere imajo s cesarskim odobrenjem že v miru svojo uredbo, pristoji pravica, svojo pravilom ustrezajočo obleko in opravo, in tako tudi uredbo svojo pridržati tudi v službi črne vojske, s pridržkom cesarskega potrjenja njihovih poveljnikov in oficirjev.

12. Katera določila veljajo za črno vojsko v drugem oziru?

V oziru na obdarovanje in odlikovanje, na pravico do prevoznje, stanišča, prehrane v novcih ali z blagom, v oziru na to, kako je postopati s kom, kadar je ranjen ali če zbolí, na preskrbo z zapuščenci vred, veljajo za črno vojsko ista določila kakor za vojsstvo, odnosno c. kr. deželno brambo.

13. Ali ima nesklicana črna vojska pregledne shode in vaje?

Kadar črna vojska ni sklicana v službo, ne sme se osobam v črno vojsko zezanim nalagati nikake dolžnosti glede preglednih shodov in vaj.

14. Kako je, če bi se črna vojska imela uporabljati zunaj države?

Ako bi okoliščnosti zahtevale, da se črna vojska izimno uporablja zunaj skupnega razsežaja kraljevin in dežel zastopanih v državnem zboru, potreba je v to oblasti z državno postavo dane. Samo, kadar je nevarno, stvar odlagati, sme cesar, pod odgovornostjo vlade, takšno uporabo ukazati pod tem, da se ukaz pozneje državnemu zboru v odobrujoči vsprjem priobči.

15. V kaj še more izimno uporabljati biti prvi sklic črne vojske?

Dokler je vojna, moči je v izrednih slučajih

LISTEK.

Slavnostni govor g. Wiesthalerja pri Zupanovi slavnosti na Prevojah.

Predragi rojaki!

Od blizu in daleč prihiteli smo danes v prijazno to vasico, da počastimo spomin slavnega rojaka, čegar zibelka je tekla pred stoletjem v lični tej hiši. Ta mož je dr. Jakob Zupan. Pošel bi mi čas, ako bi Vam hotel podati obširen in natančen životopis njegov, obrisal Vam bom torej viharo življenje in trudapolno delovanje slavljenčeve le v kratkih potezah, iz katerih pa bodele vendar lahko posneli, da je popolnem opravičena in več ko zaslužena čast, ki mu jo danes tukaj zbrani Slovenci izkazujemo.

Jakoba Zupana rodila nam je Prevojska mati dne 4. julija l. 1785. Dovršivši latinske šole stopi v Ljubljansko bogoslovnico; l. 1809 v mašnika posvečen, postane l. 1813 na Dunaji doktor svetega pisma ter pride za duhovnega pomočnika najprej k sv. Petru v Ljubljani, potem pa v Šmarje pod

Ljubljano. Od todi pokličejo ga l. 1817. za profesorja v duhovno semenišče Ljubljansko, kjer je razlagal bogoslovcem sveto pismo starega zakona in orijentalne jezike do l. 1835. Tega leta pa zadene ga nenadoma žalostna usoda. Ker so ga bili namreč pri podelitvi izpraznjenega kanonikata nezasluženo prezrli, sprl se je v žaljenem svojem ponosu z višjo duhovsko oblastjo ter moral zaradi tega iti v prognanstvo v Celovec; ondi je prav revno živel ob pičli pokojnini, ondi zatisnil je tudi po daljšem bolehanju trudne svoje oči dne 6. februarja l. 1852. Dosegel je torej precej visoko starost 67 let, a vender pokosila ga je neizprosna smrt rano, prerano v veliko nenadomestljivo izgubo Slovincem in Slovanom sploh. Kajti ob gomili žalovala je majka Slava za izbornim učenjakom, izvrstnim pisateljem, nautušenim pesnikom, iskrenim rodoljubom, neustrašljivim braniteljem narodnih svetinj. Vešč dvanajsterim jezikom srkal je kot pridna bučelica med učenosti iz znanstvenih, zlasti jezikoslovnih in zgodovinskih knjig, pa ne le sebi v neplodno zabavo, ampak sadove svojih studij širil je v vezani in nevezani, slovenski in nemški besedi mej nevedne in v narodnem oziru mlačne rojake svoje. Kajti uva-

žajoč, da Slovenci neso osamljen narodič, ampak rodovitna veja na mogočnem deblu slovanskem, seznanjal jih je s književnostjo bratskih narodov, ter jim presajal najlepše cvetke slovanskega pesništva na domači vrt. Izveden v zgodovini slovenski kakor malokdo v tistem času, učil jih je „ceniti dela pokojnih očetov“ ter vzbujal v njih narodno zavest in rodoljubje, kazoč s podatki iz davne minulosti, da:

„Biti slovenske krvi bodi Slovincu ponos!“

Oborožen z nenavadno učenostjo, potegoval in boril se je brezobzirno in neumorno, ustno in pismeno z zagriženimi sovražniki Slovenstva za narodovo čast, dokazujoč jim, da si prilastujejo ošabni ptujci marsikaj, kar je pristno slovensko; dokazujoč jim, da se sme ponašati tudi slovenska preteklost s slavnimi junaki, slavnimi dejanji, da ima torej tudi ubogi narodič slovenski svojo kolikor žalostno toliko častno zgodovino; dokazujoč jim, da preseza zaničevana naša slovenščina v bogastvu in lepoglasji celo jezike mogočnejših narodov. Da bi si krog svojega znanja razširil, da bi svetu mogel pokazati „lik domače navade in misli“, potoval je ob lastnih stroških po slovenskih in slovanskih krajih, spoznaval narodne šege in običaje, nabiral narodne

potrebe, — tako tedaj, kadar nadomestne reserve ni dovolj, da bi se z njo stoječe vojsstvo (vojno pomorstvo) držalo v zakonitem za čas vojske ustanovljenem številu, kakor tudi, kjer bi treba bilo deželno brambo dopolniti na zakoniti za čas vojske ustanovljeni stalež, — primerno potrebščino onim delom orožne moči, kateri se sistemno dopolnjujejo iz kraljevin in dežel zastopanih v državnem zboru, po tem, kolikor in dokler neogibna potreba vojske to zahteva, priveti iz prvega sklica črne vojske. Vendar je te črnovojneke odpustiti precej, čim bode konec vojske. To privzetje naj se počenja pri najmlajših letnih vrstah.

16. Odkod se zalagajo troški sklicane črne vojske?

Troški sklicane črne vojske zalagajo se iz proračuna skupnega vojnega ministerstva.

17. Kedaj je postava o črni vojski prišla v moč in za kateri razsežaj države?

Postava o črni vojski je prišla takoj po razglasenju dne 19. junija 1886 v moč in sicer za kraljevine ter dežele, zastopane v državnem zboru, razven tirolske in predarelske.

Poročilo državnega poslanca Šukljeta.

V Novem Mestu 11. julija.

(Konec.)

Doslej znaša carina za surov petrolej 1 gld. 10 kr., za očiščen petrolej pa 10 gld. v zlatu. Madjari umeli so v Pešti in na Reki napraviti si velike čistilnice za petrolej. S tem so prouzročili, da se je počel surov petrolej le k njim uvažati ter da se je tako carina na čist petrolej tekom treh let zmanjšala za 200%. Petrolej, ki se večinoma uvažuje iz Rusije, iz Kavkaza, počel se je rafinirati na mestu samem, potem se je navidezno spridil in prišel je preko mej kot „surov“ s carino 1 gld. 10 kr. mesto 10 gld. od metr. centa. Madjarski rafinerji so ga potem seve z lahko zopet očistili, velik dobiček ostal je njim in ogerski polovici, naša polovica pa je prišla skoro ob vso uvožnino. Po novem načrtu bi se imelo od surovega petrolja plačevati po 1 gld. 42 kr. uvožnine, s čimer bi bili seve zopet pri starem, zato se je tudi mnogo zastopnikov desnice, posebno Poljakov, katerih petrolejska industrija bi bila po tem načrtu uničena, pripogibalo predlogu Suessovem, po katerem bi bilo od gorljivega petroleja plačevati po 8 gld. 50 kr. uvožnine. Ta predlog je sam ob sebi dober, ko bi se dal tudi v istini izvajati, ko bi se na interesovane madjarske finančne organe zaupanje staviti smelo, da nam odstotke količine gorljivega upeljanega petroleja prav povejo in ko bi ta predlog ne meril na propad sedanje vlade, ki je že poprej za bistvenosti sedanjega predloga jamčila Ogrom.

Iz teh oziror, govori prof. Šuklje dalje, glasovali smo slovenski poslanci za predlog, ki je izšel iz večine pred vsem interesovanih galiških poslancev samih, po katerem je nadalje od nečistega petroleja sploh plačevati 2 gld. uvožnine v zlatu od 100 kgr. Še vsprejem tega predloga bil je odvisen od glasovanja naših poslancev in lahko bi bili glasovali proti vladi, katera se na naše narodnostne in gospodarske potrebe tako malo ozira. Vendar jednaka vprašanja vrnejo se še v jeseni pri obnovljenju nagodbe z Ogorsko in pri družih zakonih,

takrat bode treba naše stališče krepkeje varovati. (Gotovega pač ni, da se taki trenotki za vlado vrnejo, do jeseni se položaj strank lahko čisto spremeni i na mestu je bilo, da se o prvi priliki zahteva, kar se hoče. Ura zamujena ne pride nobena!)

Slednjč, poroča prof. Šuklje — o stanju dolenske železnice. Zato, pravi, proučil sem vse mogoče črte in informoval se v vseh ministerskih krogih, ker je očito, da brez železnice propade Dolenjska še v večjo bedo, kakor je že, z druge strani se ne da oporekati, da bi ta železnica sosebno prva leta sama ob sebi zgubo imela, zato se je tudi vlada, katere cilj mora biti, da vsakoletni primanjkljaj zmanjša, brani na vse moči. Druga ne manj tehtna ovira je v vsemožnih Madjarjih, ki nikakor ne hote železnice, ki bi z večine ne šle po njihovih tleh. Uzrok te madjarske premoči je bivši državnik Beust in tedanja liberalna vlada, ki je Avstrijo razcepila v dve polovici, naša skrb mora torej vselej biti, da taka stranka ne dojde več na vladno krmilo. — Kakor je torej razvidno, država na lastne stroške železnice neče zidati in zgodilo bi se to jedino še v slučajih, ko bi vojaški krogi določili: železnica nam je potrebna! Velja torej pogajati se še v teh krogih, ako se to ne posreči, misliti je na drugo finančno operacijo. Toliko je gotovo, da revna Dolenjska železnice sama zidati ne more (Veseli nas, da se je to spoznalo. Uredn.) V krogih vladnih veščakov pa neso sovražni načrtu, da bi vlada prevzela nekaj temeljnih akcij n. pr. za 2 mil., za pol milijona prevzela bi jih dežela, katerih amortizacija bi je ne stala čez 25.000 gld. na leto, pol milijona naj bi prevzela kranjska hranilnica, knez Auersperg zaradi postranske črte v Kočevje in drugi interesi. Nad to svoto potrebni denar dobil bi se z izdajanjem prioritetnih akcij.

Tako bi se dala železnica v kratkem času doseči. Toliko mi je bilo — mogoče v vseh navedenih točkah uplivati, malo je, a ni krivda moja, ni krivda slovenskih poslancev; dosedanje delovanje nam je prineslo malo sadu, nujno je, da delo v tem zmislu, a z večjo energijo nadaljujemo in po tem se hočem tudi v bodoče ravnati.

To je bistvena vsebina iz Šukljetevega poročila; mi družega pričakovali nismo, nekatere opomnje pristavili smo že v oklepih in dostaviti nam je samo še, da je že skrajni čas, da se tisto krepkeje postopanje proti sedanji vladi pokaže in da nam je skoro videti kaj uspehov za naš dom in rod.

Po končanem, dobro uro trajajočem poročilu, vpraša jedini dr. Slanc, pridejo li zopet vojaki v Novo Mesto. Šuklje odgovori, da se mu je v odločilnih krogih odgovorilo: brambovci vsled nove organizacije nikakor ne, mogoče da redna vojska, kadar se bode nekaj več Bošnjakov uvožalo in vsled tega lahko nekaj polkov iz Bosne potegnili.

Predsednik shoda dr. Poznik se poslancu zahvali za dosedanje njegov trud, predlaga naj isto stori shod in pooblasti poslanca, da z vso energijo zahteva, da se našim pravicam zadovolji in da naj, ako bi drugače možno ne bilo, stopi očito v opozicijo proti vladi.

Glasovalo se je z uzdigovanjem rok, ugovora proti temu predlogu ni bilo.

Poslanec dolenskih mest misli še poročati drugod, pred vsem v Metliki, v Črnomlju, v Rib-

nici, v Kostanjevici. Želeti je, da se na teh shodih pojasnijo še nekatera mesta v poročilu. —a—

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 13. julija.

„Narodni Listy“ javljajo, da je finančni minister Dunajevski dal svojo ostavko. Sedaj se nekda že Taaffe pogaja s podpredsednikom Praške finančne direkcije, baronom Chertekom, da bi prevzel finančno ministerstvo. Ta vest se nam ne zdi verojetna.

Celi tudi neso zadovoljni z nareibo naučnega ministra, da bi se povišala šolnina na srednjih šolah. Praški mestni zbor je sklenil, prositi naučno ministerstvo, da bi preklicalo to naredbo.

Gališki deželni zbor se je v poslednjem zasedanju mnogo bavil z vprašanjem, kako bi se dalo ustreči rusinskim narodnim težnjam v šolskem oziru. Poljaki so se pri tej priliki jako pristranske kazali. Dovolili so sicer nekaj navideznih koncesij Rusinom, ki so pa bile tako zavite, da bi jih pozneje lahko prezirali, zlasti, ker je večina uradnikov poljske narodnosti. Ker se dotični deželnozbornski sklepi ne strinjajo z obstoječimi zakoni, jih vlada ne misli predložiti Najvišji sankciji.

Vnanje države.

Črnagora hoče bolj utrditi mejo ter povečati posadke ob turški meji, da Turki ne bodo mogli zopet pridreti v Črnogoro. Nadvojvoda Božo Petrovič podal se je na mejo, da bode izvršil vse potrebne naredbe.

Predvčeraj se je otvorilo zasedanje srbske skupščine v Niši. Že prva seja je pokazala, da so pri volitvah bili zmagali opozicijonanci. Na dnevnem redu bila je volitev začasnega predsednika. Izvoljen je vladni pristaš Magalinović z 80 glasi. Kandidat opozicije dobil je pa 68 glasov. Vsi opozicijski poslanci se pa volitve niti udeležiti neso mogli, ker jih je šest policija zaprla takoj, ko so prišli v Niš, češ, da so pri volitvah nezakonito postopali, 4 so kar odposlali na njih dom, dva so pa obdržali v zaporu, ker sta se upirala policiji. Ker ima volitve verifikovati skupščina, ne pa vlada, je s tem policija rušila ustavne pravice. Če se pomisli, da je le 120 skupščinarjev voljenih in jih 40 imenuje kralj, se razvidi, da je opozicija sijajno zmagala pri volitvah, ter je le kralj popravil z imenovanjem vladnih pristašev za skupščinarje volilni izid. Ko bi sedanja vlada vedela, kaj je čast, bi sedaj gotovo odstopila, ko je videla, da jej je narod zares dal nezapornico. Toda Garašanin je dovolj nesramen, da bode še dalje ostal na krmilu. Nekoliko bode pa volilni izid še popravil verifikacijski odsek. Ker so v ta odsek voljeni samo vladni pristaši, ni dvojbe, da bode potrdil vse volitve naprednjakov, naj bodo še tako nezakonite, več volitev opozicijske bode pa na podlagi pristranskih vladnih poročil zavrgel. Skupščina bode pa tudi pritrdila nasvetom verifikacijskega odseka, ker imajo v njej naprednjaki večino. Garašaninovo ministerstvo pa nikakor ne stoji trdno. Več naprednjakov se tudi ne strinja z vladno samovoljnostjo. Zlasti pa bode velik del naprednjakov glasoval proti vsakemu povišanju državnih stroškov. Tako se utegne v kratkem pripetiti, da vlada ostane pri kakem važnem vprašanju v zbornici v manjšini. Že sedaj se razpravlja vprašanje, kdo bode Garašaninov naslednik. Govori se, da se bode potem sestavilo koalicijsko ministerstvo. Navajajo se celo osebe, ki bi se poklicale v novo ministerstvo. Liberalci Kaljevič bi prevzel ministersko predsedstvo in vnanje zadeve; radikalca, Pera Todorović, notranje zadeve, in Raša Milošević finance in narodno gospodarstvo; naprednjak profesor Svetozar Vulović, bogočastje in nauk; polkovnik Topalović vojsko. Poslednji je brez vsake

reke in starine, pazljivo poslušal prostega naroda govorico ter si zapisaval njega lepe, v pismenem jeziku še neznane besede. Marljivo je pilil, likal in bogatil slovenščino ter vselej, kadar je kje zasledil kak porabljen izraz, veselja vskliknil:

Vse imamo
Pa ne znamo,
Le iščimo
De dobimo!

Iz proste volje, pa tudi z velikim trudom počeval je v bogoslovski šoli v lepem domačem jeziku že takrat, ko slovenščina, zlasti kar se tiče znanstvenih izrazov, še ni bila tako razvita. Ustvaril in tudi sam z najobilnišo duševno hrano zalagal je „Krajsko Čbelico“, oni znameniti časopis, ki nam je oživel slovensko naše pesništvo. Izpodbadal in navduševal pa je tudi svoje učence na književno delovanje ter tako vzbudil slovenstvu marsikaterega pesnika in pisatelja. Pesni njegove kar kipe rodoljuba: saj povečuje in preslavlja v njih vedno le svojo svetu malo znano in celo od domačinov prezirano domovino. V pesništvu ustanovil je pravila, katerih so se poprijeli in se še dandanes drže najznamenitejši naših pesnikov. V takozvani „abecedni

vojski“ povzdignil je veljavni svoj glas zoper „metelčico“, t. j. Metelkov novi črkopis ter pripomogel, da se nismo že toliko razkosani Slovenci razcepili še v črkopisu ali abecedi. Občeval in v korist in blagor slovenstvu slovenskemu in slovanskemu skupno deloval je z najslavnejšimi književnimi veljaki tiste dobe: s Zoisom, Vodnikom, Kopitarjem, Čopom, Preširnom, Ravnikarjem, Primcem, Jarnikom, Dobrovskim, Mušickim in dr. Ali se je tedaj čuditi, da je takega odličnjaka čislal in spoštoval ves izobraženi svet, da so se mu klanjali celo grofje in baroni?

Možem, ki so tako zaslužno, tako uspešno delovali za svoj rod, stavljajo se dandanes veličastni dragoceni spomeniki, njih spisi širijo se v ponovljenih izdajah mej narod, njih kosti, ako počivajo v ptuji zemlji, prenašajo se slovesno v domovino. Kaj pa smo storili doslej mi Slovenci nasproti rajnkemu dobrotniku svojemu?

„Ena se tebi je želja spolnila:

V zemlji domači de truplo leži“ —

pel je naš Preširen o nesrečnem prijatelji svojem: Andreji Smoletu. Zupanov duh, zapuščajoč to dolino solz, ni mogel niti te tolažbe seboj vzeti; kajti

potujčena Celovška zemlja krije zemeljske ostanke njegove in niti križ niti napis niti pohlevna cvetica ne zaznamlja počivališča njegovega: siromašno je živel, siromašno umrl, siromašno leži pokopan v neznanu nam gomili. Pač žalostno uresničile so se tudi o njem besede Preširnov:

„Slep je, kdor se z petjam vkvarja,
Krajec moj mu osle kaže;
Pevcu vedno sreča laže,
On živi, vmerje brez dnarja.“

Tudi izvrstnih spisov njegovih ni zbrala še nobena roka, ampak raztreseni počivajo po knjigah in časnikih, katere je dandanes že težko v roke dobiti, in da ni zvesta opazovalka človeških dejanj: modrica zgodovine z zlatimi črkami zapisala Zupanovih zaslug v svojo knjigo, pozabili bi bili najbližji rojaki celo njegovo ime. Ali smo Slovenci res tako nehvaležen narod? Ne! Današnji dan pričaj svetu, da ve tudi Slovenec ceniti svoje duševne velikane; kajti danes prišli smo poravnati stari svoj dolg, otest se sramote, ki nas je dolgo tlačila. Kot vidno znamenje svoje hvaležnosti uzidali smo mu namreč v rojstno hišo — glejte — to-le črno ploščo, s katere blesti v zlatih črkah Zupanovo ime. Res,

politične barve. Ne ve se pa še, kdo bi prevzel ministerstvu pravosodja in javnih zgradb. To so pa seveda same kombinacije. Kralj si bode gotovo jako prizadejal, da obdrži Garašanina. — Radikalci in liberalci osnovali so skupen klub.

Ruski listi, zlasti vladni, trdijo, da vlada ni prelomila §. 59. Berolinske pogodbe s tem, da Batum ne bode več svobodno pristanišče. Batum ostane še nadalje trgovsko pristanišče, kakor je bil do sedaj, samo da bode v carinske meje. Če se je mesto utrdilo, zaradi tega še ni nehalo biti trgovsko pristanišče, saj so razna evropska pristanišča, kakor Genua in Antwerpen, tudi utrjena. — Veliki knez Vladimir izjavil se je v Derptu proti zastopnikom občine, velike šole in plemstva, da je trdna volja carjeva, bolj razširiti ruščino po pribaltijskih pokrajinah.

Ker je grško in vzhodnjermelijsko vprašanje poravnano, namerava **Turčija** odpustiti vse redice in rezerviste. To kaže, da so v Carigradu preverjeni, da ne bode v kratkem nobenih novih neredov na Balkanu. Sicer je pa Turčija bila iz finančnih ozirov prisiljena demobilizovati, kajti vse blagajnice so prazne.

Francoska vlada je iz vojskega seznama izbrisala vojvodo Aumalskega in vojvodo Chatreskega. Prvi je zaradi tega pisal jako razžaljivo pismo predsedniku republike ter mu očital, da si je dal izvit iz rok svojo dosedanje oblast, kolikor se tiče vojaških činov. Ker je v tem pismu princ naravnost ščeval proti vladi in državni obliki, ga je primorana vlada iztirati. Princi se poslednji čas jako predrzno obnašajo. Menda bi radi, da bi jih iztirali, ter bi potem mogli veljati za politične mučenike. Najbrž pa politično mučeništvo princem ne bode nič koristilo.

Dopisi.

Z Razdrtega 12. julija. [Izv. dop.] Pač tužna, neverjetna, pa žal, istinita bila je vest, da je preblaga gospa Dragotina Dolenec, soproga dež. poslanca 9. t. m. v Gospodu zaspala. To je pač britko, to je neizrečeno hudo, ko mora mlada skrbna mati zapustiti preljubega soproga in njej tako dragih šestero otrok. Zares prekruta osoda!

Včeraj popoldne po 5. uri, pripeljali so krsto iz Postojine, oziroma iz Ljubljane. Ves voz oziroma krsta bila je popolnem obložena s prekrasnimi vencami, kojih je bilo nad dvajset. Položili so jo na oder, ki je bil pripravljen v g. dr. Dolencu hiši. K pogrebu prišlo je mnogo najodličnejših oseb oziroma obitelj iz okolice, to je iz Senožec, Vipave, Ubelskega, Orehka, Postojine, Trsta, Prezida in od drugod. Umevno, da je spreved bil veličasten. Ob 6. uri zapeli so zvonovi tužnim glasom poslednjikrat nepozabljivi gospej. Pri slovesu na pokopališču, ko so jo izročili materi zemlji, bilo je obupno tužno, v vsacem očesu lesketala je solza, čulo se je ihtenje in glasen jok, ker je bila pokojna povsod izredno priljubljena.

Preblagi rajniki, koja bila je v vsakem oziru, celo v narodnem, uzor ženstva: večnaja pamnat!

X. . . .

S Čateža na Savi 12. julija. [Izv. dop.] V nedeljo zvečer preti'a nam je velika nevarnost. Okolu 1/2 11. ure začela je na najnevarnejšem kraji goreti neka staja, užgana prej kone po zlobnej roki in ko bi ne bilo vse mirno in bitra pomoč pri rokah, z'utraj bi ne bilo več vasi Čatež. Ali srečno smo kmalu udušili ogenj, tako da je uničena le imenovana staja. Brizgalnice nemamo nobene in

da ta spomenik ni dovolj pristojen Zupanovim zaslugam: skromen je, kakor so skromne moči naroda, ki mu ga stavlja. Ali tolažimo se! Lepši spomenik zgradil si je slavljeneec sam s svojimi deli v hvaležnih naših srcih, najlepši spomenik pa mu bodi današnji naš sklep, da hočemo lepe lastnosti njegove po svojih močeh posnemati vsi, kar nas je tukaj zbranih. Ljubimo torej svoj rod, kakor ga je ljubil slavn: naš rojak: ljubimo ga ne samo z jezikom, ampak dejanski! Po njegovem vzgledu potegujemo se za čast in pravice jezika svojega vsikdar in povsodi pogumno in dosledno. Zlasti pa sveti tebi, učeča se mladina, dr. Jakob Zupan, kot uzor unetega, požrtvovalnega rodoljuba; od njega uči se ti, nada naše prihodnosti, že v zorni mladosti vaditi in uriti duševne svoje moči, da bodeš mogla kedaj z „uma svitlim mečem“ zmagovito boriti se z nebrojnimi sovražniki Slovenstva!

To kamenito ploščo pa izročam zdaj Vašemu varstvu, dragi Prevojci! Čuvajte jo skrbno kot svojo najdražjo svetinjo! Ona bodi vaša dika, vaš ponos, kajti ona oznanjevala bo še poznim rodovom, da:

„Taka glava korenine
Je slovenski oratar!“

nihče še ni sprožil misli, da bi si jo omislili, akoravno bi nam bila zelo potrebna. Druge, še revnije vasi imajo že davno svoje gasilno orodje, pri nas pa smo v tem še na slabem. Dal Bog, da bi si brizgalnice še napravili, predno ne bode prepozno.

Vaša vest v 154. številki, da je strela ubila Ano Tomše v Vitovci pri Malencah, je istinita, vse povedane okoliščine pa ne. Ana Tomše pred nevihto ni polagala na ogenj ne blagoslovljenih in ne drugih neblagoslovljenih stvari, ampak pripravljala je za večerjo „špehovo salato“ in začimbo belila na ognji. Tudi burkije se neso navskriž postavljale in Neža ni skočila skozi okno, ker je omreženo. Sicer pa Neža od samega strahu ni vedela, kako se je rešila. Mislila je pač, da je sestra gotovo rešena, ker je bilo lažje iz veže ulti, ko njej iz biše.

Domače stvari.

— („Die oesterreichisch-ungarische Monarchie in Wort und Bild.“) Cesarjevič Rudolf izbral je za sotrudnika pri tem delu glede Slovencev na Štajerskem gosp. ravnatelja Jos. Šumana v Ljubljani za jezikovni oddel, za narodno življenje, navade, običaje, pravljice itd. pa prof. Fr. Hubada v Gradci. Slovensko slovstvo razpravljalo se bode za vse Slovence vkupe, sotrudniki pa še neso imenovani.

— (Vladika Strossmayer) došel je v ponedeljek na Slatino, kjer ostane dlje časa. Tudi dr. Rački, predsednik jugoslovanske akademije znanosti in umetnosti pride v kratkem tjakaj.

— (Pri volitvah frančiškanskega reda kranjsko-hrvatske provincije) bili so izvoljeni: V Ljubljani: o. Placid Fabiani, guardijanom o. Kalist Medic vikarjem; v Rudolfovem: o. Hugolin Sattner guardijanom, o. Florentin Hrovat, vikarjem; v Kamniku: o. Teodorik Muren guardijanom, o. Albin Bregar vikarjem.

— („Laibacher Wochenblatt“) bil je preteklo soboto, kakor smo že objavili, zaplenjen in sicer zaradi uvodnega članka, odprtega pisma „Carniolus“ a deželnemu predsedniku. Doslej je „Wochenblatt“ redno dobival dovoljenje za drugo izdajo, ta pot pa ni bil toli srečen in njegovi naročniki morajo do sobote čakati na izredno duševno hrano.

— (Posledice Zelenčeve slavnosti.) Došel nam je nastopni dopis: „Gospod urednik! Nesem izmed tistih, ki hote pravici ustaviti vzdigneno desnico, ki so načelni nasprotniki redarstvu, moram vendar nekoliko izpregovoriti o obravnavi, ki se je pretekli petek vršila pred tukajšnjim okrajnim sodiščem. Zatožen bil je mož, v zasobnej službi stoječ, oče troje nedoraslih otrok, prestopkov poškodbe tuje lastnine in razžaljenja straže. Dotičnik bil je v ponedeljek pozvan k policiji; kjer se mu naznani, da je na sumu, da je on onesnažil Anastazija Zelenca ominožni spomenik. Zatoženec je bil uad to zatožbo ves osupnen in zahteval je, naj mu naznanijo tistega, ki ga je ovadil. Akoravno ni bilo nobenega dokaza proti njemu, moral je vendar v zapor, v katerem je sedel do četrtega popoldne, torej cele tri dni. Zahteval je sicer večkrat, naj ga jetničar pelje h komisarju, a vse je bilo zaman. Žena zatoženčeva šla je takoj prvi dan k policiji, a uradnik g. B. jej je baje odgovoril: „Vaš mož bo

Na njej v zlatih črkah udolbeno ime zagotavlja i Vaši vasi do konca dni častno mesto v književni zgodovini slovenski in če bo treba na ustajenja dan kakor posameznim ljudem tudi celim narodom, mestom, trgovom in vasem odgovor dati, kaj da so storile v korist človeštvu, takrat stopi mirno pred Gospoda, skromna ti gorenjska vas! takrat kaži na to zlato ime in preverjena bodi strogi Sodnik ne bo te zavrgel, ampak z zadovoljnim obrazom velel ti posesti sedeže uzveličanih, rekoč: „Dovelj si storila — rodila si Jakoba Zupana!“

Ti pa, v življenji nesrečni, iz domovine pregnani slavljeneec, ki gledaš danes iz rajskih višav na nas, Tvoje častilce, vsprejmi blagovoljno maloto znamenje hvaležnosti naše in deluj kakor nekdanj na zemlji tudi sedaj v nebesih za nas. Tvoj rod, proseč previdnost božjo, da nam podari več Tebi enakih mož, da se nam na ta način kmalu uresničijo proroške besede Preširnov:

„Vremena bodo Krajncam se zjasnile,
Jim milši zvezde kakor zdej sijale.“

V tej sladki nadi kličem: Slava, večna slava Zupanovemu spominu!

tako dolgo zaprt, dokler ne pridejo vse stare stvari na dan.“ V četrtek popoldne so se ga, kakor rečeno, usmilili, in v petek bila je obravnava, pri kateri je bil glede obeh prestopkov nekrivim spoznan. Zanimivo, ob enem pa tožno je, na kako podstavo se je opirala zatožba. Zaradi razžaljenja straže bila je jedina priča detektiv Š. Ta je rekel, da je slišal od neke kuharice na Turjaškem trgu, kateri je njena prijateljica pravila, da je zatoženec nekje zabavljaj na policijo. Te bahje čenče bile so ves substrat zatožbi in zaradi tega moral je dotičnik sedeti tri dolge dni v zaporu in je celo v nevarnosti, da izgubi svojo službo, da bode on in njegova obitelj brez kruha. Kdo ga bode za sramoto in gmotno izgubo odškodoval? V interesu javnosti in osobne prostosti moramo protestovati proti takemu postopanju, kajti policija ima pač pravico in dolžnost, da poišče in kaznuje krivca, in v tem jo mora vsak državljani podpirati, nikakor pa ni pravilno, da bi nedolžni ljudje zaradi neosnovanega, morda celo zavistnega obrekovanja posedali po zaporih.

— (V Trstu) preteklo noč ni nihče za kolero zbolel. Ker se je kolera pojavila tudi že v vojašnici, odšlo je nekoliko kompanij 97. pešpolka na Opčino in Prosek, kjer bodo menda bivali na prostem. — V bolnici umrli sta za kolero dve ženski in kovač Finotti.

— (Iz Trsta) se poroča: Bolezen in smrt kotlarja Finottija za kolero vzbudila je v zdravniških velike skrbi, ker je to doslej najnevarniši slučaj. To ni ne kolera nostras, niti azijska kolera, marveč grozovita „cholera secca“, suha kolera, pri kateri je le malo bljuvanja in driske, a skoro vselej smrtni izid.

— (Ferijalni tečaj na državni obrtni šoli v Gradci.) V bližajočih se glavnih šolskih počitnicah, v času od 18. julija do 28. avgusta t. l., vršil se bode na državni obrtni šoli v Gradci ferijalni tečaj za one učitelje iz Kranjske, kateri kot učitelji risarstva službujejo na splošnih obrtnih nadaštevalnih šolah. V tem tečaju se bode poučevalo: geometrično in projektivno risanje, prostoročno risanje, strokovno risanje za stavbinski obrt, strokovno risanje za mehanično-tehnične obrte in za umetelnost ter male obrte. Da se omogoči kranjskim učiteljem udeležba pri tem tečaju, dovolili so primerno podporo: kranjski deželni odbor, trgovinska in obrtna zbornica ter kranjska hranilnica. Kakor čujemo, oglasilo se je v ta tečaj precejšnje število učiteljev. Trgovinska in obrtna zbornica je v ta namen odmerjeno podporo podelila Ivanu Krulcu, učitelju v Ljubljani.

— (Pomorstvena razstava v Havru.) Dne 1. maja 1887 otvoril se v Havru pomorstvena razstava, katera bode trajala do 30. septembra 1887, oziroma se podaljšala do 15. oktobra. Glede pomorstva, ribarstva in elektricitete je razstava mejnarodna. Natančnejša pojasnila daje trgovinska in obrtna zbornica v Ljubljani.

— (Mejnaroda razstava v Adelaidi.) Dne 20. junija 1887, kot na dan petdesetletnice izza vladarstva angleške kraljice Viktorije, otvoril se v Adelaidi mejnarodna razstava, katera bode obsegala šest oddelkov. Slednji obrok za oglašenje je 1. januarja 1887. Za razstavo namenjene reči se morajo doposlati mej 1. marcem in 20. majem 1887. Natančnejše se izve pri tukajšnji trgovinski in obrtni zbornici.

— (Na gimnaziji v Rudolfovem) razpisano je mesto za zemljepisje in zgodovino. Prošnje do 15. avgusta t. l.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Celje 14. julija. M. Vošnjaka seveda Celjski porotniki jednoglasno krivim spoznali.

Reka 14. julija. V zadnjih 24 urah na novo 10 oseb za kolero zbolelo. Župan obiskal je danes vse za kolero obolele ter izdal oklic na prebivalstvo, da se nabirajo doneski za siromašne obitelji za kolero umrlih. V četrtek otvorilo se bode 7 ljudskih kuhinj.

Pariz 14. julija. Zbornica zavrgla z 263 proti 252 glasom plovno konvencijo z Italijo in izrekla vladi povodom interpelacije zaradi iztiranja vojvode Aumalskega zaupanje.

London 14. julija. Do včeraj zvečer izvoljenih 297 konservativcev, 70 dissidentov, 162 Gladstonovcev, 78 Parnellovcev.

Belfast 14. julija. Zadnjo noč resni boji mej orangisti in katoliki. Stranki sta druga na drugo streljali in kamenje metali. Več hiš skoro popolnem razdejanih, veliko ranjenih. Vojaki zastavili so ceste.

Pariz 13. julija. V senati potrdil je minister Goblet, da se je sklenilo iztirati vojvodo Aumalskega. (Živahno odobravanje na levici.) — Keller interpeloval je v zbornici zaradi iztiranja. Vojni minister rekel je v svojem odgovoru, da princa d'Aumale in Murat svojih vojaških činov nesta dobila po pravem potu. Zbornica vsprejela s 375 proti 168 glasom dnevni red, ki odobrava postopanje kabineta ter sklenila s 333 proti 180 glasom, da se vojnega ministra govor na vogalih nabije.

Rim 13. julija. Izvestje o koleri: Francavilla 73 zbolelo, 26 umrlo, Codigoro 11 zbolelo, 2 umrlo, Benetke 2 umrlo, Latiano 33 zbolelo, 12 umrlo, San Vito 17 zbolelo, 4 umrlo, Ostuni 1 zbolel, Mesagno 2 zbolela, Erchie 20 zbolelo, 5 umrlo.

Tuji:

13. julija.

Pri Monu: Weiss z Dunaja. — Mondekar iz Zagreba. — König iz Budimpešte. — Aufmuth z Dunaja. — Turk iz Ljubljane.

Pri Maissi: Rosenberg, Heller z Dunaja. — Bauer iz Gradca. — Miacola iz Trsta. — Hauseli z Dunaja. Pri cesarji avstrijskem: Aubel iz Novograda.

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
13. julija.	7. zjutraj	737-98 mm.	17-8° C	sl. svz.	jas.	0-00 mm.
	2. pop.	735-82 mm.	25-0° C	sl. jz.	jas.	
	9. zvečer	735-77 mm.	18-1° C	brezv.	jas.	

Srednja temperatura 20-3°, za 1-3° nad normalom.

Dunajska borza

dné 14. julija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	85 gld. 20	kr.
Srebrna renta	85	90
Zlata renta	118	95
5% marcna renta	102	—
Akcije narodne banke	876	—
Kreditne akcije	278	25
London	126	20
Srebro	—	—
Napol.	10	01 1/2
C. kr. cekini	5	94
Nemške marke	62	02 1/2
4% državne srečke iz l. 1864	250 gld. 131	—
Državne srečke iz l. 1864	100 gld. 168	20
Ogrska zlata renta 4%	105	90
Ogrska papirna renta 5%	94	80
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	20
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 117	25
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125	25
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	98	90
Kreditne srečke	100 gld. 177	50
Rudolfove srečke	10	18
Akcije anglo-avstr. banke	120	115
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	196	50

Zahvala.

Za vsestranske dokaze milega sočutja ob smrti naše preljubljene in nepozabljive soproge, matere in sestre, gospe

KAROLINE DOLENEC, ROJ. VILHAR,

ter za mnogobrojno spremstvo pri sprevodu v Ljubljani in na Razdrtem in za poklonjene krasne vence izrekamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancom najtoplejšo in najprisrčnejšo zahvalo.

Zalujoča rodbina

dr. H. Dolenčeva.

(508)

Poslano.

(3-26)

GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
GISSHÜBLER
najčistije lužne
KISELINE
poznate kas najbolje okrepljujoče piče,
I kas izkušan lek proti trajnom kašlju plućevine I
želudca bolesti grkljana I proti mehurnim kataru,
HINKE MATTONIJA
Karlovi vari i Widn.

V našem založništvu je izšla in se dobita po vsaki knjigi
trinitar knjižica:

Umetno ribarstvo.

Spisal

Ivan Franke.

3 1/4. pôle v 8° s podobami. Mehko vezana stane 50 kr

Krasna domovina naša s svojimi potoki, rekami in jeziki je za umno ribarstvo tako ugodno ustvarjena, kakor ne kmalu kaka druga dežela. Sredstva in pota, kako isto pri nas urediti in upravljati, podaja čislani gospod pisatelj na jako umeven način v gor. omenjeni knjižici. Le-ta bode vsakemu, ki ima srce in skrb za povzdigo narodnega blagostanja, dobro došlo sredstvo, da se o tem predmetu pouči. Priporočujemo torej knjižico osebno veličestiti duhovščini, učiteljem in zemljiškim posestnikom, ker vsa uverjena, da jo bodo z velikim zanimanjem prebirali ter iz nje črpali gotovo lepo korist.

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg

knjižotržnica

v Ljubljani na Kongresnem trgu.

(355-7)

V „NARODNI TISKARNI“ v LJUBLJANI

sta izšli knjigi:

Dubrovski.

Povest. Spisal A. S. Puškin, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 122 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Knez Serebrjani.

Roman. Spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 609 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Za učenca

v trgovino z mešanim blagom na deželi v kakem večjem kraju želi ustopiti čvrat deček, 14 let star, ki je izdelal II. realko. — Ponudbe vsprejema upravnistvo „Slovenskega Naroda“.

(509-1)

Gospodična,

zmožna nemškega, italijanskega, francoskega, angleškega in hrvatskega jezika, spretna v igranju na klaviru, v šivanju s strojem, v belem in pisnem vezanju, sploh v vseh ženskih ročnih delih, ima še nekaj ur oddati. — Naslov se zve pri upravnistvu „Slov. Naroda“.

(505-1)

Koncipijenta,

kateri zna v slovenskem jeziku vsa notarska dela opravljati in ima do re. svetlobo, vsprejemem za vstop do 1. septembra t. l.

Ponudbe naj se s prilogi podpisane poslati

rađijo.

Ivan Plantan,

c. kr. notar.

(500-2)

Umrli so

7. julija: Liza Pistov, gostija, 68 let, Hrenove ulica št. 5, za starostjo. — Ivana Tome, šivilja, 43 let, Kravja dolina št. 11, za rakom. — Josip Cigoi, železniški spr. vodnik, 26 let, Polarska cesta št. 33, za vnetjem mozganov.

9. junija: Karolina Dolenec, ces. kr. prisilna žena, 36 let, Sv. Jakoba ng št. 9, za kapom.

10. julija: Jera Škof, mestna uboga, 75 let, Ka. lovška cesta št. 7, za zaostalostjo črevesa. — Marija Jerman, delavčeva žena, 31 let, Kravja dolina št. 9, za mrtico.

11. julija: Helena Kozlanič, hišnega poslužka žena, 59 let, Opčarska cesta št. 10, za jetiko. — Marija J. rin, ševljarska žena, 17 mes., Poljska cesta št. 18, za razkroženjem krvi.

Hiša z vrtom v Celji,

v jedni glavnih ulic, v dobrem stanu, proda se za ceno, katere dá 5 % ni donesek. — Več pove upravnistvo „Slovenskega Naroda“.

(485-3)

V najem se dá

trgovina s specerijskim blagom in deželnimi pridelki

v Ljubljani, izven mitnice, v hiši poleg dveh zelo obljudenih cest, od sv. Mihaela počeni. — Ravno tam se odda gostilnica s hlevi gostilničarju na račun. — Natančneje pove iz prijaznosti upravnistvo „Slovenskega Naroda“.

(502-2)

OGLAS.

1000 knjig „LIRA in CVETJE“,

zbirka vsakovrstnih pesni, je na prodaj, katere je ranjki Ivan Dolinar založil in na svetlo dal in katere, žali Bog, ni utegnil razprodati. Da se pa ranjcemu čast reši, ker tiskovina še ni plačana, priporoča to knjigo vsem č. rodoljubom soproga ranjcega Dolinarja in sicer za znižano ceno 40 kr. zvezek prost poštnine.

Splošovanjem

Katarina vdova Dolinar,

Trst, Via Ferriera 323.

(473-6)

Umetne

(50-46)

zobe in zobovja

ustavlja po najnovejšem ameriškanskem načinu brez vsakih bolečin ter opravlja ploubovanja in vse zobne operacije

zobozdravnik A. Pichel,

poleg Hradskega mostu, I. nadstropje.

Nepresegljivo za zobe
je

I. Salicilna ustna voda,

aromatična, upliva okrepujoča, ovira spridenje zob in odstranjuje smrdečo sapo. Veika steklenica 50 kr.

II. Salicilni zobni prah,

splošno priljubljen, upliva okrepujoča in nareja zobe svetle in bele. A 30 kr.

Zgoraj navedeni sredstvi, o katerih je že prišlo mnogo zahval, ima vedno sveže v zalogi ter jih razpošilja vsak dan po pošti

(495-1)

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovka v Ljubljani.

Vsakemu, ki kupi v lekarni Trnkoczy originalno salicilno ustno vodo in salicilni zobni prah, se pridene zastoj razprava o varovanju zob in ust.

Prodaja vina.

Kod podpisatog vlastelinstva leže preko 1000 Hectolitara svetla, jaka i dobra vina vlastitog priroda na prodaju, i to:

od godine 1885. od 9 for. do 11 for. po vedro (56 Litara),

„ „ 1875. po 16 „ „ „ „ „

„ „ 1879. „ 15 „ „ „ „ „

„ „ 1865. „ 18 „ „ „ „ „

„ „ 1868. „ 19 „ „ „ „ „

od godine 1873. crveno vino (šiljer) po 13 for., od godine 1875. po

16 for po vedro (56 Litara),

stavljeno na željezničku staciju u Poličane ili Bresce u Štajerskoj.

Na želju mogu se i probe poštom poslati

Uprava Dobra Horvatska kod Klanjca,

pošta Pregrada u Hrvatskoj.

(507-1)

V tukajšnjem deželnem gledališči.

V četrtek 15. julija ob 8. uri zvečer

prva velika misterijozna in antispiritistična

ELITE-GALLA-PREDSTAVA

po vsej Evropi slavnoznane oarsko ruskega in perzijskega dvornega prestidigitatorja, magnetizerja in čitatelja mislij

profesor **BECKER**-ja,

obstoječa iz 3 različnih največjih efektnih prizorov te vrste:

Becker-jev mister. potni kovčeg,

Potem nov efektni komad:

Elmire sanje in probujenje

nek človek zgine iz kovčega, kateri je zaklenilo in povežalo občinstvo.

Izjava gospodična **OZIANA**.

Novo! Prvikrat: Originalno!

(506-2)

Pojav mlade dame iz praznega cilindra.

Vse natančneje povedo plakati.

Začetek ob 8. uri.

Ustopnice se prodajajo od srede od 9. do 12. ure dopoldne in od 2. do 7. ure popoldne pri gledališki blagajnici.

Pri predstavi svira godba c. kr. pešpolka baron Kuhn št. 17.

